

DECYZJA RADY**z dnia 30 maja 2005 r.****zatwierdzająca przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin, zrewidowana w Genewie dnia 19 marca 1991 r.**

(2005/523/WE)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37, w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit drugi oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin (zwana dalej „Konwencją UPOV”) przyjęta w Genewie dnia 19 marca 1991 r. przyznaje hodowcom nowych odmian roślin wyłączne prawo własności, na podstawie jednolitych i jasno określonych zasad.
- (2) Prawo Wspólnoty do zawierania międzynarodowych porozumień lub traktatów lub przystępowania do nich nie wynika jedynie z wyraźnego nadania go w Traktacie, ale może także wynikać z innych przepisów Traktatu oraz z ustaw przyjętych zgodnie z tymi postanowieniami przez instytucje Wspólnoty.
- (3) Treść Konwencji UPOV wchodzi także w zakres istniejących przepisów wspólnotowych w tej dziedzinie.
- (4) Konwencja UPOV powinna zostać zatwierdzona przez Wspólnotę oraz jej Państwa Członkowskie.
- (5) Konwencja UPOV powinna zostać zatwierdzona w imieniu Wspólnoty, jeśli chodzi o sprawy leżące w jej kompetencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zrewidowany tekst Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin (zwanej dalej „Konwencją UPOV”) został zatwierdzony w imieniu Wspólnoty w zakresie spraw leżących w jej kompetencji.

2. Zrewidowany tekst Konwencji UPOV oraz oświadczenie Wspólnoty Europejskiej są załączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób posiadających prawo do przekazania, w imieniu Wspólnoty, dokumentu przystąpienia na ręce Sekretarza Generalnego Międzynarodowego Związku dla Ochrony Nowych Odmian Roślin.

Artykuł 3

Wspólnota dobrowolnie płaci składkę za każdy okres budżetowy, w ratach oraz na warunkach określonych w oświadczeniu przedstawionym w załączniku II oraz w wysokości sumy przeznaczonej na ten cel z budżetu Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Rady
F. BODEN
Przewodniczący

AKT Z 1991 ROKU

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA O OCHRONIE NOWYCH
ODMIAN ROŚLIN

z dnia 2 grudnia 1961 roku

zrewidowana w Genewie dnia 10 listopada 1972 roku, 23 października 1978 roku
i 19 marca 1991 roku

WYKAZ ARTYKUŁÓW

Rozdział I: Definicje

Artykuł 1: Definicje

Rozdział II: Ogólne zobowiązania Umawiających się Stron

Artykuł 2: Podstawowe zobowiązania Umawiających się Stron

Artykuł 3: Rodzaje i gatunki podlegające ochronie

Artykuł 4: Zasada traktowania narodowego

Rozdział III: Warunki przyznawania prawa hodowcy

Artykuł 5: Warunki ochrony

Artykuł 6: Nowość

Artykuł 7: Odrębność

Artykuł 8: Jednolitość

Artykuł 9: Trwałość

Rozdział IV: Wniosek o przyznanie prawa hodowcy

Artykuł 10: Wypełnianie wniosków

Artykuł 11: Prawo pierwszeństwa

Artykuł 12: Sprawdzanie wniosku

Artykuł 13: Ochrona tymczasowa

Rozdział V: Prawo hodowcy

Artykuł 14: Zakres prawa hodowcy

Artykuł 15: Wyjątki do prawa hodowcy

Artykuł 16: Wygaśnięcie prawa hodowcy

Artykuł 17: Ograniczenia w wykonywaniu prawa hodowcy

Artykuł 18: Środki regulujące wymianę handlową

Artykuł 19: Okres ważności prawa hodowcy

Rozdział VI: Nazwa odmiany

Artykuł 20: Nazewnictwo odmian

Rozdział VII: Unieważnienie i anulowanie prawa hodowcy

Artykuł 21: Unieważnienie prawa hodowcy

Artykuł 22: Anulowanie prawa hodowcy

Rozdział VIII: Związek

Artykuł 23: Członkowie

Artykuł 24: Status prawny i siedziba

Artykuł 25: Organy

Artykuł 26: Rada

Artykuł 27: Biuro związku

Artykuł 28: Języki urzędowe

Artykuł 29: Finanse

Rozdział IX: Wdrożenie Konwencji; inne porozumienia

Artykuł 30: Wdrożenie Konwencji

Artykuł 31: Stosunki pomiędzy Umawiającymi się Stronami i Państwami związanymi wcześniejszymi aktami

Artykuł 32: Porozumienia szczególne

Rozdział X: Postanowienia końcowe

Artykuł 33: Podpis

Artykuł 34: Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie; przystąpienie

Artykuł 35: Zastrzeżenia

Artykuł 36: Zawiadomienia dotyczące ustawodawstwa, chronionych rodzajów i gatunków; informacje do publikacji gatunków; informacje do publikacji

Artykuł 37: Wejście w życie; wycofanie wcześniejszych aktów

Artykuł 38: Rewizja Konwencji

Artykuł 39: Wypowiadanie Konwencji

Artykuł 40: Zachowanie istniejących praw

Artykuł 41: Tekst oryginalny i oficjalny Konwencji

Artykuł 42: Funkcje depozytariusza

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszego Aktu:

- i) „niniejsza Konwencja” oznacza niniejszy (z 1991 roku) Akt międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin;
- ii) „Akt z 1961/1972 roku” oznacza Międzynarodową konwencję o ochronie nowych odmian roślin z dnia 2 grudnia 1961 roku, zmienioną Aktem z dnia 10 listopada 1972 roku;
- iii) „Akt z 1978 roku” oznacza Akt z dnia 23 października 1978 roku o Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin;
- iv) „hodowca” oznacza
 - osobę, która wyhodowała lub odkryła i rozwinęła odmianę roślinny,
 - osobę, która jest pracodawcą lub zleceniodawcą ww. osoby, jeśli tak stanowią przepisy prawne odnośnie Umawiającej się Strony,

lub

 - następcę prawnego pierwszej lub drugiej z ww. osób, zależnie od sytuacji;
- v) „prawo hodowcy” oznacza prawo hodowcy zapewnione w niniejszej Konwencji;
- vi) „odmiana” oznacza grupę roślin należącą do jednego najniższego rangą taksonu, którą, niezależnie od tego, czy wszystkie warunki przyznania prawa hodowcy są spełnione, można
 - opisać, podając cechy charakterystyczne będące wynikiem danego genotypu lub kombinacji genotypów,
 - odróżnić od innej grupy roślin, podając co najmniej jedną charakterystyczną cechę,

oraz

 - uważać za jednostkę, jeśli nadaje się do rozmnażania w niezmienionej formie;
- vii) „Umawiająca się Strona” oznacza Państwo lub organizację międzyrządową, która jest stroną niniejszej Konwencji;

viii) „terytorium”, w odniesieniu do Umawiającej się Strony, oznacza, w przypadku Państwa, terytorium tego Państwa oraz, w przypadku organizacji międzyrządowej, terytorium, na którym obowiązuje traktat powołujący do istnienia taką organizację;

ix) „organ” oznacza organ, o którym mowa w artykule 30 ustęp 1 punkt ii);

x) „Związek” oznacza Związek Ochrony Nowych Odmian Roślin założony Aktem z 1961 roku, a następnie wymieniony w Akcie z 1972 roku, Akcie z 1978 roku oraz w niniejszej Konwencji;

xi) „członek Związku” oznacza Państwo będące stroną Aktu z 1961/1972 roku lub Aktu z 1978 roku, lub Umawiającą się Stronę.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNE ZOBOWIĄZANIA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Artykuł 2

Podstawowe zobowiązania Umawiających się Stron

Każda z Umawiających się Stron przyznaje i chroni prawa hodowcy.

Artykuł 3

Rodzaje i gatunki podlegające ochronie

1. [Państwa będące członkami Związku] Każda z Umawiających się Stron, która jest związana postanowieniami Aktu z 1961/1972 roku lub Aktu z 1978 roku stosuje postanowienia niniejszej Konwencji,

i) w dniu, w którym postanowienia niniejszej Konwencji stają się dla niej wiążące, do wszystkich rodzajów i gatunków roślin, których dotyczy, w ww. dniu postanowienia Aktu z 1961/1972 roku lub Aktu z 1978 r roku;

oraz

ii) najpóźniej po upływie pięciu lat od ww. daty do wszystkich rodzajów i gatunków roślin.

2. [Nowi członkowie Związku] Każda z Umawiających się Stron, która nie jest związana postanowieniami Aktu z 1961/1972 roku ani Aktu z 1978 roku, stosuje postanowienia niniejszej Konwencji,

i) w dniu, w którym zostaje związana postanowieniami niniejszej Konwencji, do co najmniej 15 rodzajów i gatunków roślin;

oraz

ii) najpóźniej po upływie 10 lat od ww. daty do wszystkich rodzajów i gatunków roślin.

Artykuł 4

Zasada traktowania narodowego

1. [Traktowanie] Bez uszczerbku dla praw zawartych w niniejszej Konwencji, obywatele Umawiającej się Strony oraz osoby fizyczne mieszkające na stałe i osoby prawne posiadające swoją siedzibę na terytorium Umawiającej się Strony, w zakresie, w jakim dotyczy to przyznawania i ochrony praw hodowców, na terytorium innej Umawiającej się Strony są traktowani w taki sam sposób, w jaki zgodnie z prawem Umawiającej się Strony są lub mogą być traktowani jej obywatele, pod warunkiem że obywatele, osoby fizyczne lub prawne spełniają warunki i formalności obowiązujące obywateli danej Umawiającej się Strony.

2. [„Obywatele”] Dla celów powyższego akapitu, termin „obywatele” oznacza, jeśli Umawiającą się Stroną jest Państwo, obywateli tego Państwa, natomiast jeśli Umawiającą się Stroną jest organizacja międzyrządowa, obywateli Państwa, którzy są członkami tej organizacji.

ROZDZIAŁ III

WARUNKI PRYZNANAWANIA PRAWA HODOWCY

Artykuł 5

Warunki ochrony

1. [Kryteria, jakie należy spełnić] Prawo hodowcy jest przyznawane, jeśli odmiana jest

- i) nowa;
 - ii) odrębna;
 - iii) jednolita;
- oraz
- iv) trwała.

2. [Inne warunki] Przyznanie prawa hodowcy nie jest uzależnione od spełnienia innych warunków, pod warunkiem że odmiana została nazwana zgodnie z postanowieniami art. 20, że wnioskujący dopełnił formalności wymaganych prawem Umawiającej się Strony, do której organów złożono wniosek oraz że wniesie wymagane opłaty.

Artykuł 6

Nowość

1. [Kryteria] Odmiana zostaje uznana za nową, jeśli w dniu składania wniosku o przyznanie prawa hodowcy materiał siewny lub plon rośliny danej odmiany nie został sprzedany lub w inny sposób przekazany innej osobie przez hodowcę lub za jego zgodą, do celów eksploatacji odmiany

i) na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie złożony został wniosek przed upływem roku od ww. daty;

oraz

ii) na terytorium innym niż terytorium Umawiającej się Strony, gdzie złożony został wniosek; przed upływem czterech lat lub, w przypadku drzew albo winorośli, przed upływem sześciu lat od ww. daty.

2. [Odmiany uzyskane niedawno] Jeśli Umawiająca się Strona stosuje postanowienia niniejszej Konwencji do rodzaju lub gatunku rośliny, do którego wcześniej nie stosowała postanowień Konwencji lub wcześniejszego Aktu, może uznać, że odmiana uzyskana niedawno istniała w okresie objęcia ochroną, celem spełnienia wymogu nowości, o którym mowa w ustępie 1, nawet jeśli odmiana została sprzedana lub przekazana innej osobie, o czym mowa w tym ustępie, przed upływem terminów podanych w tym ustępie.

3. [„Terytorium” w niektórych przypadkach] Dla celów postanowień ustępu 1 wszystkie Umawiające się Strony, które są członkami jednej i tej samej organizacji międzyrządowej, mogą podejmować wspólne działania, jeśli wymagają tego przepisy danej organizacji, w celu ujednoczenia działań podejmowanych na terytorium członków danej organizacji do działań podejmowanych na ich terytorium, a w przypadku gdy do tego dojdzie, stosownie zawiadamiają o tym Sekretarza Generalnego.

Artykuł 7

Odrębność

Odmiana uznaje się za odrębną, jeśli wyraźnie odróżnia się od innych odmian, o których istnieniu powszechnie wiadomo w momencie składania wniosku. W szczególności uznaje się, że złożenie wniosku o przyznanie prawa hodowcy lub o wpis innej odmiany do oficjalnego rejestru odmian, w jakimkolwiek kraju, powoduje, że istnienie takiej odmiany staje się powszechnie wiadome od daty złożenia wniosku, pod warunkiem że po jego rozpatrzeniu przyznane zostaje prawo hodowcy lub przedmiotowa odmiana zostaje wpisana do oficjalnego rejestru odmian, zależnie od sytuacji.

Artykuł 8

Jednolitość

Odmianę uznaje się za jednolitą, jeśli, zależnie od różnic, jakich można się spodziewać po jej szczególnym rozmnażaniu, jest wystarczająco jednolita, jeśli chodzi o jej istotne cechy charakterystyczne.

Artykuł 9

Trwałość

Odmianę uznaje się za trwałą, jeśli jej istotne cechy pozostają niezmiennie po wielokrotnym rozmnażaniu lub, w przypadku danego cyklu rozmnażania, pod koniec każdego takiego cyklu.

ROZDZIAŁ IV

WNIOSEK O PRYZNANIE PRAWA HODOWCY

Artykuł 10

Wypełnianie wniosków

1. [*Miejsce złożenia pierwszego wniosku*] Hodowca może wybrać organ Umawiającej się Strony, do którego chce złożyć wniosek o przyznanie prawa hodowcy.

2. [*Termin składania następných wniosków*] Hodowca może złożyć wniosek do organów innych Umawiających się Stron o przyznanie prawa hodowcy bez konieczności oczekiwania na przyznanie prawa hodowcy przez organ Umawiającej się Strony, do którego złożył pierwszy wniosek.

3. [*Niezależność ochrony*] Żadna z Umawiających się Stron nie odmawia przyznania prawa hodowcy ani nie ogranicza okresu jego obowiązywania na takiej podstawie, że nie złożono wniosku o ochronę tej samej odmiany, wniosek został odrzucony lub stracił ważność w innym Państwie lub organizacji międzyrządowej.

Artykuł 11

Prawo pierwszeństwa

1. [*Prawo; okres obowiązywania*] Hodowca, który w należyty sposób złożył wniosek o ochronę danej odmiany na terytorium jednej z Umawiających się Stron („pierwszy wniosek”), dla celów złożenia wniosku o przyznanie prawa hodowcy dla tej samej odmiany do organu innej Umawiającej się Strony („kolejny wniosek”), ma prawo pierwszeństwa przez okres 12 miesięcy. Okres ten jest liczony od daty złożenia pierwszego wniosku. Dzień złożenia wniosku nie jest wliczany do tego okresu.

2. [*Domaganie się prawa*] Aby skorzystać z prawa pierwszeństwa, hodowca przy składaniu kolejnego wniosku powinien domagać się uznania pierwszeństwa pierwszego wniosku. Organ, do którego złożony został kolejny wniosek, może zażądać, aby hodowca, w terminie nie krótszym niż trzy miesiące od daty złożenia kolejnego wniosku, dostarczył kopie dokumentów, które zostały złożone razem z pierwszym wnioskiem, potwierdzone za zgodność z oryginałem przez organ, do którego został złożony przedmiotowy wniosek, oraz próbki lub inne dowody na to, że odmiana będąca przedmiotem obu wniosków jest taka sama.

3. [*Dokumenty i materiał*] Hodowca ma dwa lata od wygaśnięcia okresu prawa pierwszeństwa lub, jeśli pierwszy wniosek został odrzucony lub wycofany, odpowiedni okres od odrzucenia lub wycofania, na dostarczenie organowi Umawiającej się Strony, do którego złożył kolejny wniosek, wszelkich niezbędnych informacji, dokumentów lub materiałów niezbędnych do zbadania wniosku na mocy art. 12, zgodnie z przepisami prawa Umawiającej się Strony.

4. [*Zdarzenia mające miejsce w danym okresie*] Zdarzenia mające miejsce w okresie, o którym mowa w ustępie 1, takie jak złożenie kolejnego wniosku, podanie do wiadomości publicznej lub wykorzystanie odmiany będącej przedmiotem pierwszego wniosku, nie stanowi podstawy do odrzucenia kolejnego wniosku. Zdarzenia takie nie dają także praw osobom trzecim.

Artykuł 12

Sprawdzanie wniosku

Podjęcie decyzji o przyznaniu prawa hodowcy wymaga zbadania wniosku na zgodność z postanowieniami artykułów 5–9. W trakcie badania wniosku organ może wyhodować odmianę lub przeprowadzić inne niezbędne testy, zlecić wyhodowanie odmiany lub przeprowadzenie innych niezbędnych testów albo uwzględnić wyniki testów hodowli lub innych testów, które już zostały przeprowadzone. W celu zbadania wniosku organ może zażądać od hodowcy dostarczenia wszystkich niezbędnych informacji, dokumentów lub materiału.

Artykuł 13

Tymczasowa ochrona

Każda z Umawiających się Stron podejmuje odpowiednie środki mające na celu ochronę interesów hodowcy w okresie od złożenia lub ogłoszenia wniosku o przyznanie prawa hodowcy do przyznania tego prawa. Środki takie będą miały taki skutek, że posiadacz prawa hodowcy będzie miał prawo co najmniej do sprawiedliwego wynagrodzenia od jakiegokolwiek osoby, która w ww. okresie podjęła działania, które po przyznaniu prawa hodowcy wymagają zgody hodowcy, zgodnie z postanowieniami artykułu 14. Umawiająca się Strona może podjąć środki, które będą miały skutek tylko wobec osób, które hodowca poinformował o złożeniu wniosku.

ROZDZIAŁ V

PRAWA HODOWCY

Artykuł 14

Zakres prawa hodowcy

1. [Działania dotyczące materiału siewnego]
 - a) Zgodnie z postanowieniami artykułów 15 i 16 przedstawione poniżej działania dotyczące materiału siewnego chronionej odmiany wymagają zgody hodowcy:
 - i) produkcja lub reprodukcja (rozmnażanie);
 - ii) kondycjonowanie materiału siewnego;
 - iii) wystawianie na sprzedaż;
 - iv) sprzedaż lub marketing innego rodzaju;
 - v) wywóz;
 - vi) przywóz;
 - vii) magazynowanie dla któregośkolwiek z celów wymienionych od punktu i) do vi).
 - b) Hodowca może uzależnić swoją zgodę od spełnienia pewnych warunków i nałożyć ograniczenia.
2. [Działania dotyczące plonu] Na mocy postanowień artykułów 15 i 16 działania, o których mowa w punktach i) do vii) ustęp 1 litera a) dotyczące plonu, obejmujące całe rośliny i części roślin, uzyskane w drodze wykorzystania materiału siewnego chronionej odmiany bez zgody hodowcy, wymagają zgody hodowcy, chyba że hodowca wyegzekwował swoje prawo dotyczące przedmiotowego materiału siewnego.
3. [Działania dotyczące niektórych produktów] Każda z Umawiających się Stron może postanowić, że na mocy artykułów 15 i 16 działania, o których mowa w punktach i) do vii) ustęp 1 litera a) dotyczące produktów wytworzonych bezpośrednio z plonu chronionej odmiany, podlegających postanowieniom ustępu 2, w drodze wykorzystania przedmiotowego plonu bez zgody hodowcy, wymagają zgody hodowcy, chyba że hodowca wyegzekwował swoje prawo dotyczące przedmiotowego plonu.
4. [Potencjalne działania dodatkowe] Każda z Umawiających się Stron może postanowić, że na mocy artykułów 15 i 16 działania inne niż te, o których mowa w punktach i) do vii) ustęp 1 litera a), także wymagają zgody hodowcy.

5. [Odmiany pochodne i inne]
 - a) Postanowienia ustępów 1–4 mają zastosowanie także do:
 - i) odmian pochodnych odmiany chronionej, jeśli odmiana chroniona sama nie jest odmianą pochodną;
 - ii) odmian, które nie różnią się wyraźnie, zgodnie z artykułem 7, od odmiany chronionej;oraz
 - iii) odmiany, do których uzyskania konieczne jest wielokrotne wykorzystywanie odmiany chronionej.
 - b) Dla celów litery a) punkt i) daną odmianę uznaje się za odmianę pochodną innej odmiany („odmiana pierwotna”), jeśli:
 - i) pochodzi głównie od odmiany pierwotnej lub od odmiany pochodzącej głównie od odmiany pierwotnej, zachowując podstawowe cechy charakterystyczne wynikające z genotypu lub kombinacji genotypów odmiany pierwotnej;
 - ii) wyraźnie różni się od odmiany pierwotnej;oraz
 - iii) z wyjątkiem różnic będących wynikiem działania mającego na celu uzyskanie odmiany pochodnej, odpowiada odmianie pierwotnej, jeśli chodzi o cechy charakterystyczne wynikające z genotypu lub kombinacji genotypów odmiany pierwotnej.
 - c) Odmiany pochodne można uzyskać na przykład poprzez selekcję mutantów naturalnych lub wymuszonych albo zmienność somaklonalną, selekcję wariantu odmiennego od roślin odmiany pierwotnej, krzyżowanie wsteczne lub transformacje drogą inżynierii genetycznej.

Artykuł 15

Wyjątki do prawa hodowcy

1. [Wyjątki obowiązkowe] Prawo hodowcy nie obejmuje:
 - i) działań podejmowanych prywatnie oraz w celach niekomercyjnych;
 - ii) działań podejmowanych w celach eksperymentalnych;oraz
 - iii) działań podejmowanych w celach hodowli innych odmian oraz, z wyjątkiem sytuacji, gdy zastosowanie mają postanowienia artykułu 14 ustęp 5, działań, o których mowa w artykule 14 ustępy 1–4 odnośnie do innych odmian.

2. [Wyjątek opcjonalny] Niezależnie od postanowień artykułu 14, każda z Umawiających się Stron może, w rozsądnych granicach oraz z uwzględnieniem ochrony prawnych interesów hodowcy, ograniczyć prawo hodowcy odnośnie do jakiegokolwiek odmiany w celu umożliwienia rolnikom wykorzystania do celów siewu, w ich gospodarstwach, plonu, który uzyskali, sadząc w swoich gospodarstwach chronioną odmianę lub odmianę, o której mowa w artykule 14 ustęp 5 litera a) punkt i) lub ii).

Artykuł 16

Wygaśnięcie prawa hodowcy

1. [Wygaśnięcie prawa] Prawo hodowcy nie obejmuje działań dotyczących materiału odmiany chronionej lub odmiany podlegającej postanowieniom artykułu 14 ustęp 5, który został sprzedany lub przekazany w inny sposób przez hodowcę lub za jego zgodą na terytorium danej Umawiającej się Strony, albo materiał pochodny od ww. materiału, chyba że działania takie

i) mają na celu dalsze rozmnażanie przedmiotowej odmiany;

lub

ii) mają na celu wywóz materiału siewnego odmiany, który umożliwi jej rozmnażanie, do kraju, który nie chroni odmian rodzaju lub gatunku roślin, do którego dana odmiana należy, z wyjątkiem przypadków, gdy wywożony materiał przeznaczony jest do konsumpcji.

2. [Znaczenie terminu „materiał”] Dla celów ustępu 1 termin „materiał”, w odniesieniu do odmiany, oznacza:

i) materiał siewny każdego rodzaju;

ii) plon, obejmujący całe rośliny i części roślin;

oraz

iii) wszelkie produkty wytworzone bezpośrednio z plonu.

3. [„Terytorium” w niektórych przypadkach] Dla celów postanowień ustępu 1 wszystkie Umawiające się Strony, które są członkami jednej i tej samej organizacji międzyrządowej, mogą podejmować wspólne działania, jeśli wymagają tego przepisy danej organizacji, w celu ujednoczenia działań podejmowanych na terytorium członków danej organizacji do działań podejmowanych na ich terytorium, a w przypadku gdy do tego dojdzie, stosownie zawiadamiają o tym Sekretarza Generalnego.

Artykuł 17

Ograniczenia wykonywania prawa hodowcy

1. [Interes publiczny] Z wyjątkiem przypadków, gdy zostało to wyraźnie określone w niniejszej Konwencji, żadna z Umawiających się Stron nie może ograniczać wykonywania prawa hodowcy z przyczyn innych niż interes publiczny.

2. [Godziwe wynagrodzenie] Jeśli ograniczenie ma taki skutek, że upoważnia to osobę trzecią do podjęcia działań wymagających zgody hodowcy, Umawiająca się Strona podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia hodowcy godziwego wynagrodzenia.

Artykuł 18

Środki regulujące wymianę handlową

Prawo hodowcy nie jest zależne od żadnych środków podejmowanych przez Umawiającą się Stronę w celu regulacji na jej terytorium produkcji, kwalifikacji oraz wprowadzenia na rynek materiału odmian lub przywozu albo wywozu takiego materiału. W każdym razie, środki takie nie mają wpływu na stosowanie postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 19

Okres ważności prawa hodowcy

1. [Okres ochrony] Prawo hodowcy jest przyznawane na czas określony.

2. [Okres minimalny] Okres ten nie jest krótszy niż 20 lat, licząc od daty przyznania prawa hodowcy. W przypadku drzew i winorośli przedmiotowy okres nie jest krótszy niż 25 lat, licząc od tej daty.

ROZDZIAŁ VI

NAZEWNICTWO ODMIAN

Artykuł 20

Nazewnictwo odmian

1. [Oznaczenie odmian przez nadanie im nazw; stosowanie nazw]

a) Odmiana powinna zostać oznaczona przez nadanie jej nazwy, która będzie stanowić jej nazwę rodzajową.

b) Każda z Umawiających się Stron dopilnowuje, aby zgodnie z postanowieniami ustępu 4 żadne prawa do nazwy zarejestrowanej jako nazwa odmiany nie ograniczały swobodnego posługiwania się nazwą odmiany, nawet po wygaśnięciu prawa hodowcy.

2. [Charakterystyka nazwy] Nazwa musi umożliwiać identyfikację odmiany. Nie może składać się wyłącznie z cyfr, chyba że jest to zgodne z ogólnie przyjętą praktyką nadawania nazw odmianom. Nie może wprowadzać w błąd ani powodować dezorientacji, jeśli chodzi o cechy charakterystyczne, wartość lub identyfikację odmiany albo hodowcy. W szczególności musi być inna niż jakkolwiek nazwa nadana istniejącej odmianie tego samego gatunku danej rośliny lub gatunku blisko z nią spokrewnionego, na terytorium każdej Umawiającej się Strony.

3. [Rejestracja nazwy] Hodowca powinien zgłasza propozycję nazwy odmiany do właściwego organu. Jeśli okaże się, że nazwa nie spełnia wymogów ustępu 2, organ ma prawo odmówić zarejestrowania nazwy i polecić hodowcy zgłoszenie innej nazwy w określonym terminie. Nazwa jest rejestrowana przez dany organ w dniu, w którym przyznane zostanie prawo hodowcy.

4. [Prawa pierwszeństwa osób trzecich] Prawa pierwszeństwa osób trzecich nie zostają naruszone. Jeśli, z uwagi na prawo pierwszeństwa, zabronione jest używanie danej nazwy odmiany przez osobę, która, zgodnie z postanowieniami ustępu 7, ma obowiązek jej używać, właściwy organ poleca hodowcy zgłoszenie innej nazwy dla danej odmiany.

5. [Jedna nazwa na terytoriach wszystkich Umawiających się Stron] Nazwa odmiany zgłaszana do wszystkich Umawiających się Stron powinna być taka sama. Właściwy organ Umawiającej się Strony rejestruje taką nazwę, chyba że uzna, iż nazwa taka jest nieodpowiednia na danym terytorium. W takim przypadku organ poleca hodowcy zgłoszenie innej nazwy.

6. [Informacje przekazywane sobie wzajemnie przez organy Umawiających się Stron] Organ Umawiającej się Strony dopilnowuje, aby organy innych Umawiających się Stron były informowane o sprawach dotyczących nazw odmian, a w szczególności ich zgłaszania, rejestracji oraz anulowania. Każdy z organów może przedstawić swoje uwagi dotyczące rejestracji nazw do organu, od którego uzyskał informacje o danej nazwie.

7. [Obowiązek używania nazwy] Każdy, kto na terytorium jednej z Umawiających się Stron wystawia na sprzedaż lub wprowadza na rynek materiał siewny odmiany chronionej na tym terytorium, ma obowiązek używać nazwy tej odmiany, nawet po wygaśnięciu prawa hodowcy do tej odmiany, z wyjątkiem przypadków, gdy, zgodnie z postanowieniami ustępu 4, prawo pierwszeństwa uniemożliwia używanie takiej nazwy.

8. [Wskazówki dotyczące nazw] Jeśli odmiana jest wystawiana na sprzedaż lub wprowadzana na rynek, możliwe jest powiązanie zarejestrowanej nazwy odmiany ze znakiem towarowym, nazwą handlową lub innym podobnym oznaczeniem. Jeśli dojdzie do takiego powiązania, nazwa musi być łatwo rozpoznawalna.

ROZDZIAŁ VII

UNIEWAŻNIENIE I ANULOWANIE PRAWA HODOWCY

Artykuł 21

Nieważność prawa hodowcy

1. [Przyczyny unieważnienia] Każda z Umawiających się Stron może unieważnić prawo hodowcy, jeśli okaże się, że:

- i) warunki, określone w artykule 6 lub 7 nie zostały spełnione, gdy przyznane zostało prawo hodowcy;

- ii) warunki, określone w artykule 8 lub 9 nie zostały spełnione, gdy przyznane zostało prawo hodowcy, w przypadku gdy prawo hodowcy zostało przyznane przede wszystkim na podstawie informacji i dokumentów dostarczonych przez hodowcę;

lub

- iii) prawo hodowcy zostało przyznane osobie, której takie prawo nie przysługuje, chyba że zostanie przeniesione na osobę, której prawo takie przysługuje.

2. [Wykluczenie innych przyczyn] Prawo hodowcy nie jest unieważniane z przyczyn innych niż te określone w ustępie 1.

Artykuł 22

Anulowanie prawa hodowcy

1. [Przyczyny anulowania]

- a) Każda z Umawiających się Stron może anulować prawo hodowcy przez nią przyznane, jeśli okaże się, że warunki określone w artykule 8 lub 9 nie są spełniane.

- b) Ponadto każda z Umawiających się Stron może anulować prawo hodowcy przez nią przyznane, jeśli po pouczeniu i w określonym terminie:

- i) hodowca nie dostarcza właściwemu organowi informacji, dokumentów lub materiału niezbędnego do weryfikacji utrzymania odmiany;

- ii) hodowca nie wnosi stosownych opłat niezbędnych do podtrzymania ważności jego prawa;

lub

- iii) hodowca nie zgłasza innej odpowiedniej nazwy w przypadku anulowania nazwy odmiany po przyznaniu prawa hodowcy.

2. [Wykluczenie innych przyczyn] Prawo hodowcy nie jest anulowane z przyczyn innych niż te określone w ustępie 1.

ROZDZIAŁ VIII

ZWIĄZEK

Artykuł 23

Członkowie

Umawiające się Strony są członkami Związku.

Artykuł 24

Status prawny i siedziba

1. [Osobowość prawna] Związek posiada osobowość prawną.
2. [Zdolność prawna] Na terytorium każdej z Umawiających się Stron, zgodnie z przepisami obowiązującymi na danym terytorium, Związek posiada taką zdolność prawną, która jest mu niezbędna do osiągnięcia celów oraz do wykonywania funkcji.
3. [Siedziba] Siedziba Związku oraz jego stałych organów znajduje się w Genewie.
4. [Porozumienie w sprawie głównej siedziby] Związek podpisał porozumienie w sprawie głównej siedziby z Konfederacją Szwajcarską.

Artykuł 25

Organy

Do stałych organów Związku należą Rada oraz Biuro Związku.

Artykuł 26

Rada

1. [Skład] W skład Rady wchodzi przedstawiciele członków Związku. Każdy członek wyznacza jednego przedstawiciela, który zasiada w Radzie, i jego zastępcę. Przedstawiciele lub zastępcy mogą posiadać asystentów lub doradców.
2. [Urzednicy] Rada wybiera przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego z grona swoich członków. Może wybrać także innych wiceprzewodniczących. Pierwszy wiceprzewodniczący zastępuje przewodniczącego, gdy nie może on przewodniczyć posiedzeniom. Przewodniczący jest wybierany na trzy lata.
3. [Posiedzenia] Rada spotyka się na posiedzeniach zwołanych przez przewodniczącego. Posiedzenia zwykle odbywają się co roku. Ponadto przewodniczący może zwołać posiedzenie Rady wedle uznania; zwołuje je w ciągu trzech miesięcy na żądanie jednej trzeciej członków Związku.
4. [Obserwatorzy] Państwa, które nie są członkami Związku, mogą być zapraszane na posiedzenia Rady w charakterze obserwatorów. Na posiedzenia takie mogą być zapraszani także inni obserwatorzy oraz eksperci.
5. [Zadania] Do zadań Rady należy:
 - i) kontrola odpowiednich środków mających na celu ochronę interesów Związku oraz sprzyjanie jego rozwojowi;
 - ii) ustalanie przepisów procedury;
 - iii) mianowanie Sekretarza Generalnego oraz, jeśli zachodzi taka potrzeba, Wicesekretarza Generalnego i ustalanie warunków mianowania każdego z nich;

- iv) kontrola rocznego raportu dotyczącego działań Związku oraz przygotowanie programu jego przyszłych zadań;
 - v) przekazywanie Sekretarzowi Generalnemu wszystkich niezbędnych wskazówek dotyczących wykonania zadań Związku;
 - vi) ustalanie przepisów administracyjnych i finansowych Związku;
 - vii) kontrola i zatwierdzanie budżetu Związku oraz ustalanie składek dla członków Związku;
 - viii) kontrola i zatwierdzanie ksiąg rachunkowych przedstawionych przez Sekretarza Generalnego;
 - ix) ustalanie daty i miejsca konferencji, o której mowa w art. 38, i podejmowanie środków niezbędnych do ich przygotowania;
- oraz
- x) ogólnie rzecz biorąc, podejmowanie wszystkich niezbędnych decyzji w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania Związku.

6. [Głosy]

- a) Każdy członek Związku, który jest Państwem, posiada jeden głos w Radzie.
 - b) Każda z Umawiających się Stron, która jest organizacją międzyrządową, może, w sprawach leżących w jej kompetencji, korzystać z prawa głosu przysługującego jej członkom, którzy są członkami Związku. Organizacja międzyrządowa nie może korzystać z prawa głosu swoich członków, jeśli członkowie ci korzystają ze swojego prawa głosu i odwrotnie.
7. [Większość] Większość decyzji Rady wymaga zwykłej większości głosów, pod warunkiem że jakkolwiek decyzja Rady, na mocy postanowień ustępu 5 punkty ii), vi) i vii) oraz artykułu 28 ustęp 3, artykułu 29 ustęp 5 litera b) i artykułu 38 ustęp 1, wymaga trzech czwartych głosów. Wstrzymanie się od głosowania nie będzie liczone jako głosy.

Artykuł 27

Biuro Związku

1. [Zadania i kierownictwo Biura] Biuro Związku wypełnia obowiązki i zadania powierzone przez Radę. Kierowane jest przez Sekretarza Generalnego.
2. [Obowiązki Sekretarza Generalnego] Sekretarz Generalny jest odpowiedzialny przed Radą; zapewnia wykonanie decyzji Rady. Przedkłada budżet Związku do zatwierdzenia przez Radę i jest odpowiedzialny za jego wdrożenie. Przygotowuje raporty dla Rady dotyczące jego kierownictwa oraz działań i pozycji finansowej Związku.

3. [Personel] Zgodnie z postanowieniami artykułu 26 ustęp 5 punkt iii), warunki mianowania i zatrudniania personelu odpowiedzialnego za sprawne wykonanie zadań Biura Związku są ustalane w przepisach administracyjnych i finansowych.

Artykuł 28

Języki urzędowe

1. [Języki Biura] Przy wykonywaniu swoich obowiązków Biuro Związku posługuje się językami: angielskim, francuskim, niemieckim i hiszpańskim.

2. [Języki niektórych posiedzeń] Posiedzenia Rady i konferencje rewizyjne odbywają się w czterech językach.

3. [Inne języki] Rada może podjąć decyzję o posługiwaniu się też innymi językami.

Artykuł 29

Finanse

1. [Dochód] Wydatki Związku są pokrywane z:

- i) rocznych składek Państw członków Związku;
- ii) płatności za świadczone usługi;
- iii) wpływów różnych.

2. [Składka: raty]

- a) Udział każdego Państwa członka Związku w całkowitej puli rocznych składek jest ustalany na podstawie wydatków ogółem, które są pokrywane ze składek Państw członków Związku, i liczby rat składki stosowanych na mocy postanowień ustępu 3. Udział ten oblicza się zgodnie z ustępem 4.
- b) Liczba rat składki jest wyrażona w liczbach całkowitych lub ich ułamkach, pod warunkiem że żaden ułamek nie jest mniejszy niż jedna piąta.

3. [Składka: udział każdego członka]

- a) Liczba rat składki dla każdego członka Związku, który jest stroną Aktu z 1961/1972 roku lub Aktu z 1978 roku, w dniu, w którym dany członek zostaje związany przez postanowienia niniejszej Konwencji, jest taka sama, jak liczba rat obowiązujących go tuż przed ww. datą.
- b) Każde Państwo członek Związku w momencie przystąpienia do Związku zaznacza w deklaracji skierowanej do Sekretarza Generalnego liczbę rat składki obowiązujące dane Państwo.
- c) Każde Państwo członek Związku może w każdej chwili podać w deklaracji skierowanej do Sekretarza Generalnego liczbę rat składki, która jest inna niż liczba rat obowiązująca dane Państwo na mocy postanowień akapitu a) lub b). Deklaracja taka, jeśli została sporządzona w ciągu pierwszych sześciu miesięcy roku kalendarzowego, wejdzie w życie na

początku przyszedłego roku kalendarzowego; w innym wypadku wejdzie w życie na początku drugiego roku kalendarzowego, który nastąpi po roku, w którym deklaracja została złożona.

4. [Składka: obliczenie udziału]

- a) Za każdy okres budżetowy kwota odpowiadająca jednej racie składki jest obliczana przez podzielenie kwoty wydatków ogółem, które będą pokryte w danym okresie ze składek Państw członków Związku, przez całkowitą liczbę rat obowiązujących Państwa członków Związku.
- b) Kwotę składki od każdego Państwa członka Związku uzyskuje się przez pomnożenie kwoty stanowiącej jedną ratę składki przez liczbę rat obowiązujących dane Państwo członka Związku.

5. [Zaległości w płaceniu składek]

- a) Państwo członek Związku, który zalega z płaceniem składek nie może, zgodnie z postanowieniami akapitu b), korzystać ze swojego prawa głosu w Radzie, jeśli kwota zaległych składek jest równa kwocie lub przekracza kwotę składek należnych za cały poprzedni rok. Zawieszenie prawa głosu nie zwalnia takiego Państwa członka Związku z jego zobowiązań i nie pozbawia go praw wynikających z niniejszej Konwencji.
- b) Rada może wyrazić zgodę na korzystanie przez takie Państwo członka Związku z jego prawa głosu, jeśli Rada jest przekonana, że opóźnienia w płatności składek są wynikiem wyjątkowych i nieuniknionych okoliczności.

6. [Kontrola ksiąg rachunkowych] Kontrola ksiąg rachunkowych Związku jest przeprowadzana przez Państwo członka Związku zgodnie z przepisami administracyjnymi i finansowymi. Państwo takie, za swoją zgodą, zostanie wyznaczone przez Radę.

7. [Składki organizacji międzyrządowych] Żadna z Umawiających się Stron, która jest organizacją międzyrządową, nie ma obowiązku płacenia składek. Jeśli jednak zechce opłacać składki, zastosowanie mają odpowiednio postanowienia ustępów 1-4.

ROZDZIAŁ IX

WDROŻENIE KONWENCJI; INNE POROZUMIENIA

Artykuł 30

Wdrożenie Konwencji

- 1. [Środki niezbędne do wdrożenia] Każda z Umawiających się Stron podejmuje środki niezbędne do wdrożenia niniejszej Konwencji, a w szczególności:
 - i) zapewnia odpowiednie środki prawne do skutecznego egzekwowania praw hodowców;

ii) zapewnia funkcjonowanie organu mającego za zadanie przyznawanie praw hodowcom, lub zapewnia powierzenie ww. zadania organowi prowadzonemu przez inną Umawiającą się Stronę;

iii) zapewnia, że do wiadomości publicznej regularnie podawane są informacje dotyczące:

— składania wniosków o przyznanie i przyznawania prawa hodowcy,

oraz

— zgłaszanych i zatwierdzanych nazw odmian.

2. [Dostosowanie praw] Przyjmuje się, że składając dokument ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, w zależności od sytuacji, każde Państwo lub organizacja międzyrządowa musi, zgodnie z własnymi przepisami prawa, nadać moc obowiązującą postanowieniom niniejszej Konwencji.

Artykuł 31

Stosunki pomiędzy Umawiającymi się Stronami i Państwami związanymi wcześniejszymi aktami

1. [Stosunki między Państwami związanymi postanowieniami niniejszej Konwencji] W stosunkach między Państwami członkami Związku, które są związane postanowieniami niniejszej Konwencji oraz wcześniejszego Aktu Konwencji, zastosowanie mają jedynie postanowienia niniejszej Konwencji.

2. [Potencjalne stosunki między Państwami niezwiązanymi postanowieniami niniejszej Konwencji] Każde Państwo członek Związku niezwiązane postanowieniami niniejszej Konwencji może złożyć oświadczenie w komunikacie zaadresowanym do Sekretarza Generalnego, że w stosunkach z każdym członkiem Związku związanym tylko postanowieniami niniejszej Konwencji będzie stosował postanowienia ostatniego Aktu, którymi jest związany. Po upływie jednego miesiąca od daty komunikatu i aż do momentu, kiedy Państwo członek Związku składające oświadczenie zostanie związane postanowieniami niniejszej Konwencji, taki członek Związku będzie stosuje ostatni Akt, którego postanowieniami jest związany w stosunkach z każdym innym członkiem Związku, związanym jedynie postanowieniami niniejszej Konwencji, podczas gdy ten drugi stosuje postanowienia niniejszej Konwencji w stosunku do tego pierwszego.

Artykuł 32

Porozumienia szczególne

Członkowie Związku zastrzegają sobie prawo do zawierania między sobą porozumień szczególnych dotyczących ochrony odmian, jeśli porozumienia takie nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ X

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 33

Podpis

Niniejsza Konwencja może zostać podpisana przez każde Państwo, które jest członkiem Związku w momencie jej przyjęcia. Konwencję można podpisywać do dnia 31 marca 1992 roku.

Artykuł 34

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie; przystąpienie

1. [Państwa i niektóre organizacje międzyrządowe]

a) Każde Państwo, zgodnie z niniejszym artykułem, może przystąpić do niniejszej Konwencji.

b) Każda organizacja międzyrządowa, zgodnie z niniejszym artykułem, może przystąpić do niniejszej Konwencji, jeśli:

i) posiada kompetencje w sprawach regulowanych niniejszą Konwencją;

ii) posiada własne przepisy prawne regulujące przyznawanie i ochronę praw hodowców, wiążące dla wszystkich jej Państw Członkowskich;

oraz

iii) uzyskała zgodę, zgodnie ze swoimi wewnętrznymi procedurami, na przystąpienie do niniejszej Konwencji.

2. [Dokument przynależności] Każde Państwo, które podpisało niniejszą Konwencję, staje się jej stroną po złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej Konwencji. Każde Państwo, które nie podpisało niniejszej Konwencji, oraz każda organizacja międzyrządowa staje się stroną niniejszej Konwencji po złożeniu dokumentu przystąpienia do niniejszej Konwencji. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia należy składać do Sekretarza Generalnego.

3. [Opinia Rady] Każde Państwo, które nie jest członkiem Związku, oraz każda organizacja międzyrządowa przed złożeniem dokumentu przystąpienia zwróci się do Rady z wnioskiem o opinię związaną z dostosowaniem przepisów prawa do postanowień niniejszej Konwencji. Jeśli decyzja zawierająca opinię jest pozytywna, dokument przystąpienia można złożyć.

Artykuł 35

Zastrzeżenia

1. [Zasada] Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 nie zezwala się na żadne zastrzeżenia do niniejszej Konwencji.
2. [Możliwy wyjątek]
 - a) Niezależnie od postanowień artykułu 3 ustęp 1, każde Państwo, które w momencie przystąpienia do niniejszej Konwencji jest stroną Aktu z 1978 roku i które, jeśli chodzi o odmiany rozmnażane drogą bezpłciową, zapewnia ochronę, nadając tytuł własności przemysłowej inny niż prawo hodowcy, nadal może tak czynić bez konieczności stosowania postanowień niniejszej Konwencji do tych odmian.
 - b) Każde Państwo korzystające z ww. prawa w momencie składania swojego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zależnie od okoliczności, powiadamia Sekretarza Generalnego stosownie do okoliczności. Państwo to w każdej chwili może wycofać ww. zawiadomienie.

Artykuł 36

Zawiadomienia dotyczące ustawodawstwa, chronionych rodzajów i gatunków; informacje do publikacji

1. [Wstępne zawiadomienie] Przy składaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo przystąpienia do niniejszej Konwencji, zależnie od okoliczności, każde Państwo lub organizacja międzyrządowa powiadamia Sekretarza Generalnego o:
 - i) przepisach prawnych mających zastosowanie do praw hodowców;

oraz

 - ii) liście rodzajów i gatunków roślin, w stosunku do których w dniu, gdy zostaną związane postanowieniami niniejszej Konwencji, będą stosowały postanowienia niniejszej Konwencji.
2. [Zawiadomienie o zmianach] Każda z Umawiających się Stron niezwłocznie powiadamia Sekretarza Generalnego o:
 - i) wszelkich zmianach w swoich przepisach prawnych regulujących prawa hodowców;

oraz

 - ii) rozszerzeniu stosowania niniejszej Konwencji na dodatkowe rodzaje i gatunki roślin.

3. [Publikacja informacji] Sekretarz Generalny, w oparciu o komunikaty otrzymane od każdej z Umawiających się Stron, publikuje informacje dotyczące:

- i) przepisów prawnych regulujących prawa hodowców oraz wszelkich zmian w tych przepisach;
- oraz
- ii) listy rodzajów i gatunków roślin, o których mowa w ustępie 1 punkt ii), oraz rozszerzenia przepisów, o którym mowa w ustępie 2 punkt ii).

Artykuł 37

Wejście w życie; Wycofanie wcześniejszych aktów

1. [Pierwotne wejście w życie] Niniejsza Konwencja wchodzi w życie miesiąc po złożeniu przez pięć Państw dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zależnie od okoliczności, pod warunkiem że co najmniej trzy z ww. dokumentów zostały złożone przez Państwa będące stronami Aktu z 1961/1972 roku lub Aktu z 1978 roku.
2. [Kolejne wejście w życie] Państwo nieobjęte postanowieniami ustępu 1 lub organizacja międzyrządowa stają się związane postanowieniami niniejszej Konwencji miesiąc od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zależnie od okoliczności.
3. [Wycofanie Aktu z 1978 roku] Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, zgodnie z postanowieniami ustępu 1, nie można składać dokumentu przystąpienia do Aktu z 1978 roku; jednak każde państwo, które zgodnie z przyjętą praktyką Zgromadzenia Ogólnego ONZ uważane jest za kraj rozwijający się, może złożyć taki dokument do dnia 31 grudnia 1995 roku, a jakiegokolwiek inne państwo może złożyć taki dokument do dnia 31 grudnia 1993 roku, nawet jeśli niniejsza Konwencja wejdzie w życie przed tą datą.

Artykuł 38

Rewizja Konwencji

1. [Konferencja] Niniejsza Konwencja może być zrewidowana na konferencji członków Związku. O zwołaniu takiej konferencji decyduje Rada.
2. [Kworum i większość] Obrady konferencji są skuteczne tylko wówczas, jeśli co najmniej połowa Państw członków Związku jest na niej reprezentowana. Do przyjęcia jakiegokolwiek rewizji wymagana jest obecność i głosowanie większości trzech czwartych Państw członków Związku na konferencji.

Artykuł 39

Wypowiadanie Konwencji

1. [Zawiadomienie] Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Konwencję, przekazując zawiadomienie Sekretarzowi Generalnemu. Sekretarz Generalny niezwłocznie powiadamia wszystkich członków Związku o otrzymaniu takiego zawiadomienia.

2. [Wcześniejsze Akty] Zawiadomienie o wypowiedzeniu niniejszej Konwencji uznaje się także za zawiadomienie o wypowiedzeniu wszystkich wcześniejszych Aktów, którymi Umawiająca się Strona powiadamiająca niniejszą Konwencję jest związana.

3. [Data wejścia w życie] Wypowiedzenie nabiera mocy prawnej pod koniec roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zawiadomienie zostało przekazane na ręce Sekretarza Generalnego.

4. [Prawa nabyte] Wypowiedzenie nie ma wpływu na prawa nabyte do odmiany na mocy niniejszej Konwencji lub wcześniejszych Aktów zawartych przed datą, kiedy wypowiedzenie nabierze mocy prawnej.

Artykuł 40

Zachowanie istniejących praw

Niniejsza Konwencja nie ogranicza istniejących praw hodowców na mocy przepisów prawnych Umawiających się Stron lub na mocy wcześniejszych Aktów lub porozumień, innych niż niniejsza Konwencja, zawartych pomiędzy członkami Związku.

Artykuł 41

Tekst oryginalny i oficjalny Konwencji

1. [Oryginał] Niniejsza Konwencja jest podpisana w jednym oryginalnym egzemplarzu w wersji angielskiej, francuskiej i niemieckiej, wersja francuska jest wersją nadrzędną w przypadku jakichkolwiek rozbieżności między tymi tekstami. Oryginalny egzemplarz jest złożony u Sekretarza Generalnego.

2. [Teksty oficjalne] Sekretarz Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi Rządami, przygotowuje teksty oficjalne niniejszej Konwencji w językach arabskim, niderlandzkim, włoskim, japońskim i hiszpańskim oraz w innych językach wyznaczonych przez Radę.

Artykuł 42

Funkcje depozytariusza

1. [Przekazanie kopii] Sekretarz Generalny przekazuje poświadczone kopie niniejszej Konwencji wszystkim Państwom i organizacjom międzyrządowym, które były reprezentowane na Konferencji Dyplomatycznej, która przyjęła niniejszą Konwencję, oraz, na żądanie, innym Państwom i organizacjom międzyrządowym.

2. [Zgłoszenie] Sekretarz Generalny zgłasza niniejszą Konwencję do Sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Rozporządzenie dotyczące artykułu 14 ustęp 5

Konferencja Dyplomatyczna zwoływana w celu wprowadzenia poprawek do Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin odbywająca się od dnia 4 do dnia 19 marca 1991 roku zwraca się z wnioskiem do Sekretarza Generalnego UPOV o niezwłoczne rozpoczęcie pracy po zakończeniu Konferencji nad przygotowaniem projektu standardowych wytycznych, w celu przyjęcia przez Radę UPOV, w sprawie odmian pochodnych.

Zalecenie dotyczące artykułu 15 ustęp 2

Konferencja Dyplomatyczna wydaje zalecenie, aby postanowienia artykułu 15 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji o ochronie nowych odmian roślin z dnia 2 grudnia 1961 roku, z poprawkami wprowadzonymi w Genewie dnia 10 listopada 1972 roku, 23 października 1978 roku oraz 19 marca 1991 roku nie były odczytywane jako mające otwierać możliwości rozszerzenia praktyki zwanej popularnie „przywileje rolników” na sektory produkcji rolnej lub ogrodniczej, w których przywilej taki nie jest powszechnie praktykowany na terytorium danej Umawiającej się Strony.

Wspólne stanowisko dotyczące artykułu 34

Konferencja Dyplomatyczna przyjmuje i zatwierdza deklarację delegacji Danii i deklarację delegacji Niderlandów, zgodnie z którymi Konwencja przyjęta przez Konferencję Dyplomatyczną, po jej ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do niej przez Danię lub Niderlandy nie będzie automatycznie stosowana, w przypadku Danii, na Grenlandii i na Wyspach Owczych, a w przypadku Niderlandów na wyspie Aruba oraz na Antylach Holenderskich. Konwencja nie będzie miała zastosowania na ww. terytoriach, jeśli i w momencie, kiedy Dania lub Niderlandy, zależnie od okoliczności, wyraźnie zawiadomią o tym Sekretarza Generalnego.

Deklaracja Wspólnoty Europejskiej

Poniższą deklarację należy dołączyć do dokumentu przystąpienia przekazanego na ręce Sekretarza Generalnego UPOV:

„Zgodnie z postanowieniami art. 29 ust. 7 Konwencji UPOV Wspólnota zobowiązuje się zapłacić dobrowolnie pięć rat składki do budżetu UPOV na mocy artykułu 29 ustęp 3 litera b), ze skutkiem od roku budżetowego 2005.”
